

[Finansministeren.]

recevne hos de virksomheder, der anvender de pågældende varer i deres produktion. Det er grunden til, at det ikke er muligt ud fra en erhvervsøkonomisk betragtning at foretrække en enkelt eller nogle typer af told- og afgiftsfrihed fremfor andre.

Hvad særlig angår de toldfritagelsesbestemmelser, der omfatter varer, der ikke fremstilles her i landet, eller som går til en bestemt anvendelse, vil jeg gerne sige, at da selve formålet med importafgiftsloven sætter en grænse for omfanget af undtagelserne, vil man ved at indsætte disse specielle toldfrihedsbestemmelser i importafgiftsloven hindre de generelt toldfri og de EFTA-toldfri varer i at komme tilstrækkeligt i betragtning som fritagelsesemner. Det må jo her ikke glemmes, at de virksomheder, der kan købe produkter, som er generelt toldfri eller EFTA-toldfri, naturligvis kan være lige så interesseret i at undgå importafgiften som de virksomheder, der indfører varer, som er omfattet af de særlige toldfritagelsesbestemmelser.

Vigtigt er det også, at da toldfriheden i henhold til disse særlige fritagelsesbestemmelser kun kommer ikke-EFTA-produkter til gode, ville det kunne opfattes som en særlig urimelig handling mod EFTA — herunder ikke mindst mod de nordiske lande — at følge en fremgangsmåde, der knytter importafgiftsfriheden netop til de specielle toldfritagelsesbestemmelser.

Det ville altså ikke være rigtigt som princip at knytte undtagelserne fra importafgiften til de forskellige toldfrihedsbestemmelser, hvilket naturligvis ikke hindrer, at det i enkelte tilfælde kan være en rimelig fremgangsmåde.

Bortset fra nogle få tilfælde er der ikke til fritagelserne knyttet betingelser af nogen art, dvs. hverken betingelser om, at varerne ikke fremstilles her i landet, eller at de kun går til en bestemt anvendelse. De varer, som nu foreslås optaget på lovens undtagelsesliste, er især sådanne varer, der bruges til fremstilling af produkter, der i betydeligt omfang eksporteres til EFTA-lande.

Der er i alle tilfælde tale om råvarer eller halvfabrikata. Derimod figurerer maskiner ikke i lovforslaget, lige så lidt som de gør det i loven. Afgørende har her været, at ønskerne om fritagelse for importafgift

for maskiner i almindelighed kommer i anden række. Ønskerne går i første række ud på en udvidelse af lovens undtagelser for materialer og halvfabrikata til videre forarbejdning.

Med hensyn til de foreslåede fritagelser skal jeg i øvrigt henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Jeg skal omtale endnu et par spørgsmål i forbindelse med importafgiftsloven. Det ene handler om administrationen af de godtgørelsesbestemmelser, som ved eksport gælder for tolden — og dermed også for importafgiften.

I flere henvendelser har virksomheder og brancheorganisationer anført, at toldlovens regler for materialtoldgodtgørelse, der efter § 4, stk. 2, i loven om midlertidig importafgift finder anvendelse ved godtgørelse af importafgift, stiller så store administrative krav til de godtgørelsessøgende virksomheder, at virksomhederne må afstå fra at benytte reglerne, hvilket medfører omkostningsforøgelse for eksporterhvervene.

Det viser sig imidlertid, at kritikken mod godtgørelssystemet i hovedsagen skyldes, at den liberalisering af toldgodtgørelsesreglerne, herunder navnlig opgørelsesreglerne, som er sket ved den nye toldlovs ikrafttræden den 1. april 1971, beklageligvis endnu ikke er tilstrækkelig kendt. Man har således ikke været opmærksom på, at toldgodtgørelse efter toldlovens § 61 kan ydes med et fast beløb pr. enhed af de udførte varer i tilfælde, hvor mængden af de indførte varer, der anvendes til fremstilling af de udførte varer, vil være uforandret i en længere periode, og hvor art, beskaffenhed og kvalitet af de indførte varer også vil være uforandret i en længere periode.

Erhvervslivets repræsentanter har vist stor interesse for at prøve at benytte den nævnte opgørelsesmetode — også fordi virksomhederne derved ville opnå godtgørelse for den tarifmæssige told i de efterhånden hyppigt forekommende tilfælde, hvor den er så ubetydelig, at det ikke kunne betale sig at søge godtgørelse efter de før 1. april 1971 gældende regler.

Der er enighed om, at toldvæsenet og virksomhederne i fællesskab skal undersøge, om det i toldlovens § 61 hjemlede system med fast godtgørelse vil være velegnet for godtgørelsen af importafgiften. Alle virksomheds- og organisationsrepræsentanter,